

forslag op, som der her er Tale om. Næmlig dels det Forslag, der præsenteres os i Dag, og dels Forslaget om at omstyre den Forsvarsordning, vi have faaet lavet efter næsten en Menneskealders Kamp.

Det er det, der ønskes fra den Side; men det er ikke Juni-Grundloven; thi den ville de Herrer i Virkeligheden ikke kunne føre igennem ved den Taktik, de her vælge, den, der bestaar i at føre Kamp baade med Folketinget og Landstinget, som kun bestaar i at rejse Strid til alle Sider.

Vi have her i vort Folk i mange Aar krævet, at et Ministerium skal staa som mæglende mellem begge Ting. Nu møde vi her et Ministerium, som vil føre til Kamp mellem begge Ting.

Vihave i mange Aar krævet, at vi ikke vilde have vor Forsvarsordning koblet sammen med en Forfatningskonflikt. Det bebredede vi Højres Ministerier. Nu staa vi med et Ministerium, der vil forsøge at rejse Konflikt ved at benytte baade Forsvarssagen og Forfatningssagen og koble dem sammen. Det er i Virkeligheden en ganske forkastelig Politik, de Herrer her drive.

Det, der kæmpes om i Dag, er om, hvilket Forhandlingsgrundlag vi skulle stille os paa i Fremtiden. Der er ingen, der tror, at vi i Morgen faa Juni-Grundloven ført igennem eller nogen som helst anden Forfatningsforandring, men det, vi grundlægge her, er det Forhandlingsgrundlag, vi skulle arbejde paa i Fremtiden. Og der siger jeg: Et Forhandlingsgrundlag som det, vi tilbyde, gaaende ud paa at skabe Folketinget saaledes, at det er et virkeligt Spejlbillede af det danske Folk, og besidder nogen Kraft, har nogen Mulighed for at faa nogen Kraft, det fører det vidt. Det fører os virkelig til en Forfatning, der er os tjenlig. Men det, de Herrer komme med her, er i Virkeligheden kun at rejse Kamp til alle Sider, en Kamp, der desværre let kan føre vort Land ind i ulykkelige Tilstande.

Konseilspræsidenten (Zahle): Nej, det Forhandlingsgrundlag, det ærede Medlem stiller op, er det Grundlag, at den privilegerede Valgret skal bevares til Landstinget, og derfor duer det Forhandlingsgrundlag ikke. Saa længe den privilegerede Valgret gælder til Landstinget, duer vor Forfatning ikke.

Anders Nielsen: Maa jeg allerførst gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), der mindede om en

Udtalelse af mig fra 1905, hvor jeg havde talt om Højres Ændringsforslag om Forholdstalsvalgmaadens Anvendelse. For det første er der dertil det at bemærke, at den Gang var det en bestemt Forudsætning, at det, som man skulde samle Tinget om, det var dette at begrænse Folketingsmandaternes Antal, fikseret Tallet for Folketingsmedlemmerne. Det var det afgørende for vore Forhandlinger den Gang. Og hvad saa angaar den almindelige Betragtning, jeg der fremsatte — nemlig den, at røre vi ved dette fundamentale for Folketingets Vedkommende, maa vi samtidig ønske en forandret S sammensætning af Landstinget — kan jeg i Dag i saa Henseende ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører (N. Neergaard) har sagt. Han har jo fremholdt for Tinget, at han tror ikke paa, tænker sig ikke, ønsker ikke, at vi komme til Forholdstalsvalg uden netop i Forbindelse med en ændret S sammensætning af Landstinget. Det er det, jeg har at sige til det ærede Medlem fra Holbæk.

Jeg skal iøvrigt ikke komme ind paa de Smaabemærkninger, der ere gjorte. Jeg kunde blot have Lyst til at sige til den højtærede Konseilspræsident, at det synes ret mærkeligt, at han vil køre med 8 Dage gammelt Returgods, især, naar Returgodset er det berømte Thereses Skab. Det er 8 Dage siden, det passerede Tinget og passerede med nogen Virkning. Nu at køre Retur med det gamle Skab, tror jeg ikke kan kaldes at levere et overdrevent vægtigt Indlæg i den Strid, hvori vi staa.

Med Hensyn til de kongevalgte Oploselighed vil jeg ogsaa gøre en Bemærkning udenfor Rammen af det, jeg havde tænkt at sige. Det er bebredet de foregaaende Konseilspræsidenter, at de ikke have udtalt sig klart og bestemt om deres Stilling, skønt de have henholdt sig til det selvfølgelig, som en Konseilspræsident bør henholde sig til, og som ogsaa den nuværende Konseilspræsident burde have henholdt sig til, at den Sag afgøres i Statsraadet og ikke bør foregribes ved en autoritativ Udtalelse af Konseilspræsidenten enten paa den ene eller den anden Anledning. Nu siger man, at det er vaklende og vejt, naar f. Eks. den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) gør gældende, at det Spørgsmaal er ikke saa lige at løbe til, det kan gøres til Genstand for Fortolkning baade i den ene og den anden Retning. Nu skal det være Udtryk for Veghed, og selvfølgelig er det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C.